

Rosa arvensis

Synonim lac.: *Rosa sylvestris* Herrm.

róża pnąca

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

To jedna z nielicznych, dzikich róż o pnącym pokroju. Od tego gatunku róży pochodzi mało znana w Polsce grupa róż Ayshire, powstała w początkach XIX wieku w Szkocji. Większość z nich jest bardzo dekoracyjna, o pięknych, kształtnych kwiatach i barwnych, czerwonych, kulistych owocach. Odmiany Ayshire były cenione za wysoką mrozoodporność (niektóre strefa 3), odporność na choroby, tolerancję słabych gleb, suszy i częściowego zacielenia. Sam gatunek, czyli róża pnąca, jest równie uroczy. Całe rośliny mogą osiągać w korzystnych warunkach od 2 do ok. 6 m. Rosną bardzo silnie, w związku z czym wymagają mocnych podpór. Pędy elastyczne, długie, liczne. Liście 5-listkowe, świeżozielone, matowe. W czerwcu rośliny przyciągają wzrok, obsypane pojedynczymi, białymi, dość dużymi kwiatami (śr. ok. 6 cm), o intensywnym zapachu, a od połowy lata drobnymi, ciemnoczerwonymi owocami. Rośliny są dość odporne na mróz, jednak w czasie ostrej zimy pędy mogą przemarzać. Wówczas uszkodzone pędy należy przyciąć do zdrowego miejsca, aby rośliny szybko się zregenerowały. Różę pnącą prowadzi się dość swobodnie. Przy cięciu, należy pamiętać, że róża ta kwitnie na pędach co najmniej rocznych. Można ją przycinać nie każdej wiosny, można też ciąć ją latem po kwitnieniu. Gatunek sadzony jest najczęściej pojedynczo lub po kilka egzemplarzy, w większych odległościach od siebie. Najlepiej sprawdza się w ogrodach i parkach o charakterze naturalistycznym, swobodnym. Malowniczo wygląda posadzona w ogrodzie skalnym. Można tę różę stosować jako roślinę okrywową, na skarpach, zabezpieczając grunt przed erozją.

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

zachodnia i południowo-zachodnia Europa, rzadko w Europie Środkowej, 500-1750 m n.p.m.

pochodzenie

pierwsza publikacja: William Hudson (Huds.) 1762 Flora anglica 192; odkrywca, hodowca (selekcjoner): William Hudson Wielka Brytania

grupa roślin

róże

grupa użytkowa

róże czepne (pnące)

forma

krzew

siła wzrostu

roślina szybkorosnąca
wzrost typowy dla gatunku

pokrój

pnące
przewisający (płaczący, zwisły)

docelowa wysokość

od 5 m do 10 m
od 3 m do 5 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

pojedyncze
pachnące

barwa kwiatów

białe

pora kwitnienia

czerwiec

owoce

czerwone
ozdobne
kuliste

pora owocowania

sierpień
wrzesień
październik

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory

ozdobne owoce
pachnące kwiaty
ozdobne z kwiatów
roślina kolczasta lub ciernista

zastosowanie

parki
ogrody skalne
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
w grupach
soliter (pojedynczo)
owoce na przetwory

strefa

6b

autor: Bogdan Hajdrowski, Szkołka Krzewów Ozdobnych i Róż Bogdan HAJDROWSKI;

